# Het telefonisch vragen van een kopie van een protocol door een arts die niet de aanvragende arts is

| | |
|---|---|
| Doc | a101005 |
| Publicatiedatum | 01/01/2003 |
| Origine | NR |
| Thema's | Informatica<br>Beroepsgeheim<br>Persoonlijke levenssfeer<br>Fax |

Het hoofd van een universitaire dienst voor anatomo-pathologie vraagt zich af welke houding dient aangenomen te worden wanneer een arts, die niet de aanvragende arts is, telefonisch vraagt een kopie van een analyseprotocol te krijgen.
Het is immers telkens moeilijk te beoordelen of dergelijke aanvragen gegrond zijn en of het medisch geheim niet verbiedt erop in te gaan.

## Advies van de Nationale Raad :

Geregeld heeft de Nationale Raad, net zoals de wettelijke beschikkingen in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het overmaken van de resultaten van biologische, radiologische onderzoeken, en des te meer de anatomo-pathologische onderzoeken, beperkt tot de aanvragende arts en bij uitbreiding tot de artsen aangewezen door de patiënt en vermeld op de onderzoeksaanvraag.

De wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt laat niet langer toe de toegang tot de medische gegevens te beperken tot de artsen die deelnemen aan de continuïteit van de diagnose of van de therapie. De patiënt heeft van nu af aan het recht rechtstreeks of onrechtstreeks toegang te krijgen tot de gegevens van zijn dossier.

Wanneer een andere arts dan de aanvrager een kopie van het protocol vraagt, moet hij bewijzen dat de patiënt zijn toestemming gaf en eventueel aantonen dat hij geen toegang kan krijgen tot het dossier van deze laatste.

Bovendien is het duidelijk dat de identiteit van de gesprekspartner en zijn hoedanigheid van arts bewezen moeten zijn, hetgeen een telefoongesprek in het algemeen niet toelaat.

Een informaticasysteem waarvan de toegangsvoorwaarden beantwoorden aan de aanbevelingen van de Nationale Raad - in het bijzonder, identificatie van de raadpleger, beperking in de tijd van de toegang tot de gegevens, hiërarchisering van de toegang op grond van het beroep van de beroepsbeoefenaar (arts, verpleger, maatschappelijk assistent, enz...) en van de inhoud van het bericht - zou toelaten een kopie van de protocollen door te sturen in de beste omstandigheden inzake beveiliging. (Tijdschrift van de Nationale Raad nr. 97, september 2002, p. 6 en nr. 65, september 1994, p. 22).

De Nationale Raad is zich er trouwens van bewust dat een al te strenge toepassing van deze regels moeilijkheden kan veroorzaken. Hij raadt dan ook aan deze regels met gezond verstand toe te passen daar het belang van de patiënt primeert.